

Grondwettelijk Hof

**PERSBERICHT
ARREST 47/2021**

Het Hof verwerpt het beroep tegen de wet die bepaalt dat een vreemdeling die Belg wenst te worden, zijn maatschappelijke integratie kan bewijzen door het integratieprogramma van de bevoegde overheid met succes te hebben gevolgd

Het Wetboek van de Belgische nationaliteit voorziet erin dat bepaalde categorieën van vreemdelingen hun maatschappelijke integratie moeten bewijzen om Belg te kunnen worden. In 2018 werd één van de manieren waarop die integratie kan worden bewezen, gewijzigd. Voortaan kan een vreemdeling die Belg wenst te worden zijn maatschappelijke integratie bewijzen door aan te tonen dat hij het integratieprogramma van de bevoegde overheid met succes heeft gevolgd. Het College van de Franse Gemeenschapscommissie heeft een beroep tot vernietiging ingesteld tegen die wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit. Het Hof oordeelt dat de bestreden bepaling betrekking heeft op de voorwaarden voor het verkrijgen van de Belgische nationaliteit en dus onder de bevoegdheid van de federale overheid valt. Het Hof is bovendien van mening dat de bestreden bepaling het beginsel van de federale loyaliteit niet schendt. De bestreden bepaling legt de deelentiteiten die bevoegd zijn voor het beleid inzake onthaal en integratie van inwijkelingen immers geen enkele verplichting op. Het was voor de federale overheid evenmin noodzakelijk om vooraf een samenwerkingsakkoord te sluiten of overleg te plegen met die deelentiteiten. Het Hof oordeelt ten slotte dat de bestreden bepaling geen discriminatie creëert onder vreemdelingen. Het Hof verwerpt bijgevolg het beroep.

1. Context van de zaak

Het Wetboek van de Belgische nationaliteit voorziet erin dat bepaalde categorieën van vreemdelingen hun maatschappelijke integratie moeten bewijzen om de Belgische nationaliteit te kunnen verkrijgen. Eén van de manieren waarop die integratie kan worden bewezen, werd gewijzigd bij artikel 141, c), van de wet van 18 juni 2018 houdende diverse bepalingen inzake burgerlijk recht en bepalingen met het oog op de bevordering van alternatieve vormen van geschillenoplossing. Voortaan kan een vreemdeling die Belg wenst te worden zijn maatschappelijke integratie bewijzen door aan te tonen dat hij het door de bevoegde overheid ingestelde « inburgeringstraject », « onthaaltraject » of « integratieparcours » met succes heeft gevolgd. Het College van de Franse Gemeenschapscommissie stelde een beroep tot vernietiging van die wijziging van het Wetboek van de Belgische nationaliteit in.

2. Onderzoek door het Hof

2.1. Bevoegdheidsverdeling (B.3-B.9)

De Franse Gemeenschapscommissie voert aan dat de bestreden bepaling inbreuk maakt op de bevoegdheid van de gemeenschappen voor het beleid inzake onthaal en integratie van inwijkelingen, die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gedeeltelijk toebehoort aan de Franse Gemeenschapscommissie.

Het Hof oordeelt dat de bestreden bepaling betrekking heeft op de voorwaarden voor het verkrijgen van de Belgische nationaliteit, en dus onder de bevoegdheid van de federale overheid valt. De bestreden bepaling valt niet onder de gemeenschapsbevoegdheid voor het beleid inzake onthaal en integratie van inwijkelingen. Het Hof merkt in dat verband op dat de bestreden bepaling de deelentiteiten geen enkele verplichting oplegt met betrekking tot het inburgeringstraject, het onthaaltraject of het integratieparcours dat zij organiseren.

2.2. Federale loyauteit (B.10-B.18)

De Franse Gemeenschapscommissie voert voorts aan dat de bestreden bepaling het beginsel van de federale loyauteit schendt. Ten eerste meent zij dat de bestreden bepaling haar verplicht om een evaluatieprocedure in te voeren voor het onthaaltraject dat zij organiseert, alsook om de toegang tot dat traject uit te breiden naar andere vreemdelingen dan de nieuwkomers. Ten tweede is de Franse Gemeenschapscommissie van mening dat de bestreden bepaling had moeten worden voorafgegaan door een samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de deelentiteiten die bevoegd zijn voor het beleid inzake integratie van inwijkelingen, of minstens door een overleg tussen de federale overheid en die deelentiteiten.

Het Hof wijst in de eerste plaats op het gegeven dat de bestreden bepaling geen enkele verplichting oplegt aan de deelentiteiten die bevoegd zijn voor het beleid inzake onthaal en integratie van inwijkelingen. De Franse Gemeenschapscommissie is niet verplicht om een evaluatie te koppelen aan het onthaaltraject dat zij organiseert, om te kunnen aantonen dat dit traject met succes is gevolgd. De Franse Gemeenschapscommissie blijft bovendien vrij om te beslissen voor welke categorieën van vreemdelingen dat onthaaltraject bestemd is. Zij is dus niet verplicht de toegang tot dat traject uit te breiden naar andere categorieën van vreemdelingen dan de nieuwkomers.

Het Hof onderstreept vervolgens dat het vaststellen van de voorwaarden waaronder een vreemdeling Belg kan worden door de federale overheid, een weerslag kan hebben op het beleid inzake integratie van bepaalde categorieën van inwijkelingen. Het vaststellen van die voorwaarden door de federale overheid is evenwel niet dermate verweven met het beleid inzake integratie van inwijkelingen dat een voorafgaand samenwerkingsakkoord of een voorafgaand overleg vereist is.

2.3. Gelijkheidsbeginsel (B.19-B.30)

De Franse Gemeenschapscommissie voert aan dat de bestreden bepaling een onverantwoord verschil in behandeling doet ontstaan tussen de vreemdelingen die hun maatschappelijke integratie willen aantonen, naar gelang van het taalgebied waar zij gedomicilieerd zijn. De modaliteiten om te bewijzen dat men het inburgeringstraject, het onthaaltraject of het integratieparcours met succes heeft gevolgd, verschillen immers naar gelang het betrokken taalgebied.

Het Hof benadrukt dat dit verschil in behandeling voortvloeit uit het feit dat de deelentiteiten die bevoegd zijn voor het beleid inzake onthaal en integratie van inwijkelingen, niet allemaal dezelfde regels hebben aangenomen voor het bewijs dat een vreemdeling het

inburgeringstraject, het onthaaltraject of het integratieparcours heeft gevolgd. Een dergelijk verschil in behandeling is het gevolg van de krachtens de Grondwet verleende autonomie van de deeltentiteiten, en kan dus niet discriminerend worden geacht.

Daarenboven verwijt de Franse Gemeenschapscommissie de bestreden bepaling dat zij een tweede onverantwoord verschil in behandeling tussen vreemdelingen doet ontstaan. Vreemdelingen die meer dan drie jaar wettig in België verblijven met hoofdverblijfplaats in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad zouden de Belgische nationaliteit niet kunnen aanvragen, vermits die vreemdelingen geen toegang hebben tot het onthaaltraject dat door de Franse Gemeenschapscommissie wordt georganiseerd.

Het Hof oordeelt dat de bestreden bepaling die vreemdelingen niet elke mogelijkheid ontzegt om de Belgische nationaliteit aan te vragen. Zij kunnen immers hun maatschappelijke integratie bewijzen door middel van een diploma of een studiegetuigschrift, door het volgen van een beroepsopleiding of door te hebben gewerkt. Bovendien kunnen die vreemdelingen de Belgische nationaliteit eveneens verkrijgen op grond van andere bepalingen van het Wetboek van de Belgische nationaliteit.

3. Besluit

Het Hof verwerpt het beroep.

Het Grondwettelijk Hof is het rechtscollege dat waakt over de inachtneming van de Grondwet door de verschillende wetgevers in België. Het Hof kan wetten, decreten en ordonnanties vernietigen, ongrondwettig verklaren en schorsen wegens schending van een fundamenteel grondrecht of een bevoegdheidverdelende regel.

Dit persbericht, opgesteld door de cel « media » van het Hof, bindt het Grondwettelijk Hof niet. De [tekst van het arrest](#) is te vinden op de webstek van het Grondwettelijk Hof.

Contactpersonen voor de pers : [Sarah Lambrecht](#) | 02/500.12.83 | [Frank Meersschaut](#) | 0475/325.218 | [Tim Souverijns](#) | 02/500.12.21

Volg het Hof via Twitter [@ConstCourtBE](#)